

uitspraak

Uitspraak d.d. 27 april 2022 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4611

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mevrouw T. de Koning en mevrouw H.D. Coumou

tegen

de heer [verweerder]
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 10 maart 2021 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft hier per e-mail van 23 augustus 2021 op gereageerd. Hiernaast heeft verweerder op 28 september 2021 gebruik gemaakt van de mogelijkheid door de Algemeen Directeur te worden gehoord. Bij brief van 8 november 2021 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 16 november 2021 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail van 3 februari 2022 aan verweerder, is hij uitgenodigd voor de zitting van 16 maart 2022.

1.4. Op deze zitting van 16 maart 2022 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Klager, vertegenwoordigd door bovengenoemde gemachtigden, en verweerder waren daarbij aanwezig.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Verweerder heeft zijn standpunt mondeling nader toegelicht.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was sinds 1 februari 1999 werkzaam bij de bank in de functie van [functie]. Verweerder is per 2 november 2020 op staande voet ontslagen. Het verzoek tot vernietiging van dit ontslag is door de kantonrechter op 26 april 2021 afgewezen.

2.2. Verweerder heeft op 11 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire sector te erkennen.

2.3. Verweerder heeft op 21 januari 2020 een detectiemail ontvangen van de bank. Hierin is vermeld dat uit monitoring naar voren komt dat hij klantinformatie heeft geraadpleegd, die hij mogelijk niet nodig had voor de uitvoering van zijn werk. Verwezen is naar de pagina ‘raadplegen klantgegevens’ waar alle informatie is te vinden over wat wel en niet is toegestaan. Op 7 april 2020 heeft verweerder vervolgens een waarschuwingsmail ontvangen. In deze e-mail is vermeld dat hij voor de tweede keer uit de monitoring ‘raadplegen klantgegevens’ komt. Verder is hierin meegedeeld: ‘Mocht het zo zijn dat je voor de derde keer uit de monitoring naar voren komt, dan zal de afdeling [onderzoeksafdeling] onderzoek uitvoeren. (...) Mocht hieruit blijken dat je geen geldige reden hebt gehad om klantinformatie in te zien, dan zal dit altijd leiden tot een arbeidsrechtelijke sanctie variërend van een berisping tot ontslag’.

2.4. Op 16 oktober 2020 heeft [onderzoeksafdeling] een melding ontvangen dat een klant bij het [klantenservice] van de bank een vermoeden heeft geuit dat verweerder een rekening van die klant heeft bekeken zonder dat daarvoor een zakelijke aanleiding bestond. Deze melding was aanleiding voor een onderzoek door [onderzoeksafdeling].

2.5. Uit dit onderzoek kwam naar voren dat verweerder in de periode van het 4^e kwartaal van 2019 tot en met het 3^e kwartaal van 2020 rekeninggegevens heeft geraadpleegd van vijf klanten van de bank, terwijl daarvoor geen zakelijke aanleiding bestond. Hierbij zijn 317 unieke schermen door verweerder bekeken.

2.6. Verweerder heeft de onderzoeksgegevens niet weersproken en erkend dat hij rekeninggegevens van klanten van de bank heeft geraadpleegd zonder dat daarvoor een zakelijke aanleiding bestond.

2.7. De bank heeft de gegevens van verweerder niet opgenomen in het [register] en het Externe Verwijzingsregister.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 7 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector heeft gehandeld. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van 3 maanden op te leggen.

3.2. Verweerder heeft op de zitting zijn persoonlijke omstandigheden nader toegelicht. Hierbij heeft hij onder meer gesproken over de oorzaken welke tot het verweten gedrag hebben geleid en in dat verband heeft hij gewezen op zijn persoonlijke omstandigheden en ziekmelding van destijds in combinatie met de COVID-19 lockdown. Verweerder heeft er daarbij op gewezen dat de bank, ondanks gesprekken die hij heeft gevoerd met zijn

leidinggevende en de bedrijfsarts, de inhoud van de detectie- en waarschuwingsemail nooit ter sprake heeft gebracht. Ook heeft hij toegelicht welke gevolgen hij ondervindt van zijn handelen. Verder heeft hij zijn spijt betuigd en meegedeeld dat hij niet met kwade bedoelingen heeft gehandeld. Ook heeft hij inzicht getoond in het kwalijke karakter van zijn handelen.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder de gedragsregels heeft overtreden door in de periode van oktober 2019 tot en met september 2020 rekeninggegevens van klanten van de bank te raadplegen, zonder dat daarvoor een zakelijke aanleiding bestond. Het betreft rekeninggegevens van vijf klanten. Van die klanten heeft verweerder, voor zover duidelijk geworden uit de onderzochte periode, 317 unieke schermen bekeken.

4.3. Verweerder heeft het verwijt niet betwist. Tevens betwist hij niet dat hij op enig moment rekeningen via een ander systeem is gaan raadplegen en een collega heeft verzocht informatie voor hem op te zoeken. Dit deed hij na het moment dat hij op de hoogte raakte, middels de hiervoor genoemde automatisch gegenereerde detectie- en waarschuwingse-mail, dat hij werd gemonitord en dat er consequenties zouden kunnen volgen na het bekijken van rekeninggegevens van klanten van de bank zonder dat daar een zakelijke aanleiding voor bestaat. Dit gedrag geeft blijk van een doordachte handelswijze. De tuchtcommissie acht dit handelen zeer kwalijk.

4.4. De tuchtcommissie is, gelet op al het vorenstaande, van oordeel dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de binnen de bank geldende regels door gegevens van klanten van de bank te raadplegen, zonder dat daarvoor een zakelijke aanleiding bestond. De tuchtcommissie acht het handelen van verweerder niet integer. Bovendien schaadt dit het vertrouwen dat de samenleving in de bank als professionele instelling moet kunnen stellen. Het feit dat hij persoonlijke omstandigheden aanvoert die zijn gedrag verklaren doet niet af aan het feit dat dat handelen in strijd is met de bankierseed.

4.5. Naar het oordeel van de tuchtcommissie vormt de oplegging van een aanwijzing dat verweerder een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector de enige passende maatregel. Daarbij speelt een rol dat de financiën van klanten veel informatie prijsgeven over hun persoonlijke leven en daarmee uiterst privacygevoelig zijn. Ook speelt hierbij een rol dat in dit geval zelfs een klant melding bij de bank heeft gedaan omdat die vermoedde dat verweerder zijn rekeninggegevens bekeek. Bij het bepalen van de duur van de maatregel heeft de tuchtcommissie verder in het nadeel van verweerder meegewogen dat verweerder doelbewust – ondanks geautomatiseerde waarschuwingen – het toezicht heeft willen omzeilen door gebruik te gaan maken van een ander systeem. Ook het betrekken van een collega in zijn handelingen weegt nadelig mee. De open opstelling van verweerder, alsmede het tonen van inzicht in het kwalijke karakter van zijn handelen, wordt in het voordeel van verweerder

meegewogen door de tuchtcommissie.

4.6. Verweerder heeft er nog op gewezen dat hij, in de periode van de verweten gedragingen, in verband met zijn ziekmelding gesprekken heeft gevoerd met zijn leidinggevende en met de bedrijfsarts, maar dat daarbij de detectie- en waarschuwingmails nooit aan de orde zijn gekomen. Verweerder had op dat punt meer verwacht van zijn werkgever waarvoor hij al zo lang werkzaam was. Hoewel de tuchtcommissie zich kan voorstellen dat het voor de hand had gelegen als ook dit onderwerp tijdens de gesprekken met zijn leidinggevende aan de orde zou zijn gekomen -en mogelijk tot een eerdere gedragsverandering van verweerder zou hebben geleid- is de tuchtcommissie ook van oordeel dat dit op geen enkele wijze kan afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van verweerder op dit punt.

4.7. Met name gezien de open opstelling van verweerder, alsmede het tonen van inzicht in het kwalijke karakter van zijn handelen, zal ten voordele van verweerder worden afgeweken van het verzoek van klager. De tuchtcommissie zal verweerder een beroepsverbod voor de duur van 2 maanden opleggen.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

Verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van **twee (2) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A. van Maanen, voorzitter, mr. F.B. Demenint, Prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen, in aanwezigheid van mr. C. Ihtaren, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 27 april 2022

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.